

Liten utredning kring klimathoten

Moraliserande kring klimathotsfrågorna visar att dessa tillhör den nya värdegrunden. Tänk er ett scenario där en person, som getts diagnosen lungcancer, blir uppringd av en vän som påstår sig, ganska säkert, veta att denna lungcancerdom bara är en influensa och att den snart går över. Hur troligt är det då att den som fått cancerdomen skriker, "jag vill inte höra ett ord till", kallar honom för sjukdomsförnekare och kastar på luren, tändar en cigarett och sätter sig med andra med samma diagnos för att diskutera inköp av cellgifter och operationer.

Inte så troligt, men så reagerar politiker och media inför positiva nyheter om klimathoten. De kallar budbärarna klimathotsförnekare (vad är det?) och vägrar att publicera eller diskutera den positiva informationen. Trots etablissemangets öronbedövande klimatlarmande [flyger](#) de ändå som aldrig [förr](#) och tar [privatjet](#) till [klimatkonferenser](#) och kör SUV:ar ([Peter Eriksson MP](#)) och dieselslukande pickup:er ([Isabella Lövin MP](#)). Miljöns goda värdeord från ett etablissemang som vill rädda jorden åt våra barn verkar, precis som de goda värdeorden kring [flyktingpolitiken](#), vara ett sätt att lura till sig folks lojalitet. Många ord men inga egna uppföringar.

Klimat och moral

Den närmast totala enighet om klimathoten som finns inom etablissemangsmedia och politiska partier gör att klimathotsfrågorna idag enbart är en moralisk fråga, vilket passar medias predikatoroll utmärkt. En roll de ärvt från kristendomen där också apokalypsbudskapet känns igen. "Science is settled", politiker ska rädda oss och folket ska stå för uppoffringarna. Kritiker blir nu illojala samhällsfiender och behandlas också därefter. Media dramatiserar klimathoten genom bilder på sjunkna städer, öknar och isbjörnar i havet.

Även industrin hakar på klimathoten då ett bra varumärke inte bara baseras på behov och pris utan också på att deras produkt kan kopplas ihop med rådande samhällsmoral. Detta ger den eftersträlvade kundlojaliteten och rör sånt som allas lika värde, barn och sjukdomar samt också klimathoten. Ett ämne som kan engagera många.

Politiska beslut flyttar idag allt längre bort från väljaren, från kommun till huvudstad till EU och mot FN. Vardagliga sakfrågor och lojalitet mot väljarna ersätts idag med en kollegial solidaritet med politikerkollektivet och en enväldig partistyrrelse. Tillsammans med media blir det en sorts ekokammare. Partierna ersätter idag traditionella sakfrågor med värdegrundsfraser, då de inte längre företräder grupper som arbetare, medelklass eller överklass. Värdegrundsfraserna kan ju tilltala alla. Klimathoten verkar vara en av dessa frågor som går ut på att vi ska vara lojala mot ett etablissemang, trots att deras politik, åtminstone på kort sikt drabbar väljarna negativt. Som moralisk övervakande instans verkar etablissemangsmedia bestämma giltig **värdegrund** genom de sedvanliga metoderna. Klimathotsbeskrivningarna skyddas nu av media, vilket blir styrande även för de partier som inte har klimathotskrämsel som huvudfråga. Att gå emot klimathotsbeskrivningarna gör att partier skadar sitt varumärke, som idag byggs upp av värdegrundsfrågor.

Klimathots skeptiker kan även få det svårt i privatlivet. Medias, politikers och industrins fokusering på klimatet som en moralisk fråga gör att klimathoten inte längre är en vetenskaplig faktabaserad fråga utan blir nu något som hör till en viss sorts omsorg och omtanke, det vill säga till den nya rätta värdegrunden. Detta kan handla om flera saker som klimatkompensering, sopsortering, kravodlat, rättvisemärkt och tågresande. Det finns ibland bra poänger i dessa men fakta är oftast underordnade symbolvärdet och den därmed associerade livsstilen. Jorden har blivit ett av nutidens många känslobaserade omvårdnadsprojekt.

Eftersom klimathoten är en moralfråga är det få som ser positiva nyheter om klimatet som något bra. I alla sektrelaterade frågor behövs tid för omprogrammering. Positiv och hoppfull klimatinformation finns på nätet. Vissa frågor förtjänas dock att belysas mer.

Klimathotens relevans är vetenskapligt bevisade med hög säkerhet.

Klimathot hävdas ofta ur påståendet att "science is settled", det vill säga påståendet att det finns en enig forskarvärld bakom. Med tanke på ämnets enorma komplexitet så är det enkelt att förstå att det inte är så.

För att få till denna påstådda enighet glider man obemärkt över i frågan om koldioxidhalten ökar i atmosfären och om denna är antropogen, det vill säga orsakad av människan. Detta tror förstås de flesta forskare är sant. Bränner man olja och kol och hugger ner skog ökar förstås koldioxidhalten i luften. Det är okontroversiellt. Men en ökad koldioxidhalt är inte detsamma som klimathot eller ens en ökad temperatur.

Eftersom klimathotsfrågan förvandlats till en moralisk fråga påverkas också anslagsgivare och forskare som vill vara samhällssolidariska. Det blir dessutom lättare att få anslag om man kan formulera någon vågad koppling mellan klimathot och något oönskat [naturfenomen](#). Det resulterar också i *Om-Så forskning*. OM temperaturen ökar och OM Arktisen smälter till 2070 och OM då isar på Antarktis bryts sönder SÅ kan havsnivån höjas med 3,5 meter efter ytterligare okänt antal år.

FN:s klimatpanel IPCC sägs vara företrädd av världens förnämsta, objektiva och oberoende klimatforskare. Rapporterna sägs bara ha "peer-reviewed" referenser och ger därför den bästa kunskapen om klimathoten.

Den kanadensiska journalisten Donna Laframboise har ägnat fyra år åt att studera IPCC och [visat](#) att IPCC ofta använder otillräckligt erfaren och utbildad arbetskraft samt ibland miljörelaterade aktivister. Hon har också funnit att IPCC inte är representativa för forskarkollektivet samt att många referenser är undermåliga. Framförallt menar Laframboise att IPCC ges och tar rollen som ett karaktärs vittne inför klimathoten. Som sådan borde de själva vara angelägna om att fasad och innehåll stämmer överens. Då hon menar att de tillsammans med media och politiker försöker dölja sina brister, så faller hela IPCC's trovärdighet.

De fantasisummor som klimatindustrin omsätter och de 10 000-tals människor som den försörjer (som IPCC själva) borde ha föranlett någon form av revisionsfunktion. Man skulle exempelvis kunna tänka sig speciellt utsedda forskare som enbart får medel om de framgångsrikt kritiserar klimathoten, alltså inte främst forskarrapporter, utan IPCC's verksamhet, rapportering och medias hantering. Detta är nog politiskt otänkbart med tanke på hur de används.

Efter att IPCC lämnat sin rapport väljer media ut spektakulära delar som de dramatiserar med braskande rubriker och hjärtnipande reportage.

Det blir torrare när det blir varmare.

Detta är ett vanligt missförstånd men i själva verket blir det blötare eftersom mer vatten avdunstar från haven vilket omvandlas till regn. De två platser där det regnar minst är också

de kallaste, det vill säga öknarna Antarktis och Arktis. Vid ekvatorn är det varmast, grönast och blötast. Argumentet att det regnar på fel ställen om värmen ökar har karaktären av bortförklaring. Varför skulle det regna på rätt ställen just idag av alla tidsåldrar? Det finns förstås områden som blir torrare men det är lättare och billigare att fördela mat vilket innebär pengar över till sjukvård åt världens fattiga, än att förändra klimatet. En ökad global värme innebär också ökad molnighet vilket skyddar jordar från uttorkning. För 7000 år sedan var jorden varmare och Sahara grönare och bebott av herdare. Det finns spår av hållristningar och uttorkade flodfåror samt spår av en stor sjö. Under den senaste istidens kallaste period, för 20 000 år sedan, var Saharaöknen större än idag och storleken på Afrikas regnskog betydligt mindre än idag.

Skördarna slår fel om det blir varmare.

Solsken, värme, koldioxid och vatten ger skogen tillväxt och åkrarna skördar. Därför ökar skördar och skogsproduktion, när dessa ökar. Mer värme i atmosfären ger också kraftigare vindar vilket gör att fuktig luft når längre in i torra områden än tidigare. Kraftigare vindar är alltså en tillgång för mänskligheten, inte ett problem.

Ökade växthusgaser i atmosfären ger mer regn vilket kan partiellt återställa grundvattennivån vilket hotar många delar av världen.

Ökad global värme leder till torka följt av svält, folkvandring och krig.

Apokalyptiska varningar för människans omoral och arvsynd är något som alltid funnits, inte minst hos kristendomen och man kan ju fundera på om klimathoten har någon liknande funktion. Lisa Magnusson i DN skriver [följande](#), vilket kan representera etablissemangsmedias rapportering: "Värmeökningen alstrar mer värmeökning. Den medför enorma flyktingströmmar när stora delar av jorden blir obeboeliga. Den skapar extremt väder och naturkatastrofer som trasar sönder bebyggelse och infrastruktur, civilisationen kommer ständigt att behöva återuppbyggas."

Historiker vet att det förhåller sig precis tvärtom. Kalla perioder i historien har lett till missväxt, svält, flyktingströmmar eller folkvandringar, sjukdomar och krig. På motsvarande sätt har varma perioder lett till välstånd, kulturell blomstring, nya städer, handel, specialister och kulturell utveckling.

En kall och torr period kallad [Piora cold](#), ungefär vid 3000 f. kr. kan ha varit orsaken till att det indoeuropeiska herdefolk som levde på stäpperna i södra Ryssland spred sig mot Indien och Europa. De var troligen högt utvecklade, då vi idag talar deras indoeuropeiska språk. Den föregående värmeperioden hade gett dem deras framgångsrika kultur med den hästdragna hjulförsedda vagnen, som gjorde det möjligt för dem att följa betesdjuren när de flyttade. De förde också med sig ridkonsten.

Romartiden sammanföll med värmeperioden "[Roman Climatic Optimum](#)". Under [folkvandringstid](#) 400–600 e.kr. sjönk temperaturen och klimatet försämrades. Det västra

romarriket gick under, städer och byar övergavs i norr med svält, folkvandring, krig och sjukdomar som följd. När sedan temperaturen steg under [högmedeltiden](#), ökade skördarna, bondebefolkningen tredubblades, städer anlades, handeln blomstrade och universitet grundlades. Byggnader som Notre Dame och Kölndomen skapades under den så kallade mörka medeltiden vilket visar tidens enorma kraft och höga andlig-kulturella nivå. Sedan kom lilla [istiden](#) som startade med digerdöden 1347 och följdes av återkommande pest och svältdöd.

Förändrade klimatzoner leder till stora problem för naturen och sjukdomar för människor.

Klimatzonerna har alltid oupphörligt förskjutits och har troligtvis en gynnsam effekt på den evolutionära utvecklingen och ökar immuniteten mot sjukdomar. Djur och växter har idag problem med spridning och fortplantning då människans habitat är för stora med vägar, staket, ensidig odling.

Släpps koldioxid ut så finns den kvar i atmosfären för alltid.

Det finns fyra koldioxidreservoarer: atmosfären, havet och olja-stenkol-gas i jorden samt bergen. Den sista är utan jämförelse den största koldioxidreservoaren som innehåller miljontals gånger mer bunden koldioxid (CaCO₃-kalksten) än de övriga reservoarerna. Koldioxidhalten i atmosfären regleras genom att kolsyra i regnet löser upp berg då det eroderas. Salterna överför koldioxid från atmosfären till haven där de bildar lera och kalksnäckor. Ökar regnet och dess surhet så accelererar processen.

Detta är en relativt långsam process och det går snabbare för haven att absorbera den av människan utsläppta koldioxiden. Det talas om att 80 % kan absorberas inom någon tidsrymd beroende på strömmarna i havet. Detta gäller också för den peak vi har idag i CO₂.

Det finns en övre gräns för no return när det gäller uppvärmningen av jorden.

Detta motsägs av ovanstående. Ökad regnmängd och surhetsgrad reglerar alltid ner koldioxidnivån till det jämviktsvärde som sätts av var naket berg befinner sig, det vill säga den kontinentkonfiguration och de bergskedjor som getts av plattetektoniken. Koldioxid återförs till atmosfären med konstanta vulkaniska processer. Dessa två bestämmer det [jämviktsvärde](#) vi kan följa under jordens levnad. Det har tidigare skett stora koldioxidutsläpp, som vid det massiva vulkanutbrott som uppstod för 640 000 år sedan, då Yellowstones nationalpark i USA skapades utan att detta gett en "no return-effekt".

Däremot verkar motsatsen kunna ske. Det skulle faktiskt kunna byggas undergångsstämningar kring det faktum att klimatet har en temperaturmässig negativ trend. Den senaste istiden, Weichsel-nedisningen, är den hittills allvarligaste nedisningen på jorden under de mer avancerade flercelliga organismernas tid. Den förra interglacialen Eem var flera grader varmare än dagens interglacial. Trenden går mot allt bistrare istider. Intressant är att det faktiskt finns geologer som ser en risk i att jorden i framtiden ska bli obeboelig av en is som täcker hela jorden från pol till pol ([snowball earth theory](#)).

Allt hänger på att vi lyckas stoppa koldioxidutsläppen.

Dr. Wincent Gray har [argumenterat](#) för att mängden koldioxid i atmosfären inte har så mycket med temperaturen på jorden att göra. Om man närmare studerar överlagrade [temperatur och koldioxidkurvor](#) från polarisarna kan man se att temperaturförändringen kommer före koldioxidförändringen. Det borde ju vara tvärtom om koldioxiden driver temperaturen. Kommer värmen först och påverkar haven att som en läskedryck avge en del av sin koldioxid. Vad orsakar vad?

Uppvärmningen är nutidens viktigast överlevnadsfråga.

Troligen inte. Vi vet egentligen inte eftersom fri debatt inte ges. Resurser och energi borde antagligen istället läggas på att restaurera skövlade skogar för att skydda djur- och växter. Tillvaratagandet och transport av öknars solenergi, avsaltning av havsvatten skulle kunna ge Afrika en industri och nya försörjningsmöjligheter. Alternativa sätt att producera mat och energi skulle kunna minska trycket på naturresurser, odlingsmark och fiskevatten. Det är så mycket intressant man skulle kunna göra om man ville.

Per Hagenäs

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/07/16/liten-utredning-kring-klimathoten/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.